

Раније смо већ поставили питање је ли умесно учешће аустријских и турских дипломатских представника у обнови споменика борби једне историјски поражене империје и једног калифата, којих су се творци њихових нација одрекли [\[1\]](#)

Још прошле године су на обележавању годишњице битке на Везирцу били присутни представници истих држава, уз домаће представнике републичке и градске власти, као и комуналне заједнице [\[2\]](#). Тада, осим полагања венаца и најаве учешћа у обнављањима споменика, није било политичких изјава које су домаћи медији запазили и пренели.

Међутим, најаву подизања споменика војсци османлија, што би (су)финансирала турска амбасада, изазвала је реакцију у јавности [\[3\]](#). Тим путем смо сазнали да је расправе о томе било и у новосадској Скупштини. Заиста, у најмању руку је неумесно подизати споменик пораженој војсци, која је у повлачењу побила десет хиљада људи [\[4\]](#)

Међутим, мултикултурализам и „говор љубави“ ваљда налажу да славимо туђе злочине над нама. Морамо ли тако разумети чињеницу да новосадска градска власт ипак има намеру да сенима отоманских хорди подигне споменик достојан дивљења на територији Војводине, у којој су масакрирали десет хиљада Сремаца?

„Неки неодговорни људи, међу којима су, нажалост, и историчари, покушавају да у јавности у негативном светлу прикажу намеру Турске да подигне споменик изгинулим ратницима у бици коју је турска војска изгубила. Време је да се сви окренемо будућности, да се људи, нације, државе окрену миру и што бољој сарадњи, па ће постављање споменика Турцима, на неки начин, представљати помирење међу народима“. Овако је председник МЗ Петроварадин, Петар Мудри прокоментарисао резерву коју имамо према том чину непоштовања сени, на правди Бога, покланих Сремаца [\[5\]](#)

. А председник Новог Сада, Игор Павличић, додао је да је „Нови Сад мултикултурална и мултиконфесионална средина, па је иницијатива амбасаде Турске у складу с европским духом града [\[6\]](#)

“

Идеји се успротивио историчар Жарко Димић, који је додао да је „у најмању руку необично, али чак и дегутантно и лицемерно подићи споменик турској војсци, која је палила и убијала свуда по Срему, а нарочито у Карловцима, месту које дуго није могло да се опорави од те најезде. То је као да постављате споменик нацистима у Србији, а нисам чуо да има таквог примера у Европи. Ми идемо корак даље и хоћемо да поставимо спомен-обележје војсци која је уништила Србију, набијала на колац и черчила

[7]

“

Резерву према одлуци о подизању споменика и подсећању на цивилне жртве одлазеће отоманске ордије испољили су председник Савета за културу Новог Сада Милош Панков и градски одборник Радован Јокић, а том приликом Јокић је подсетио:

„Турска војска је побила 10.000 људи приликом повлачења. Пошто сте на јавну расправу ставили иницијативу за уклањање споменика Јаши Томићу, било би у реду да питате Новосађане шта мисле о идеји да се подигне споменик турској пошаст

[8]

“

Наравно да је Димић у праву, а став новосадског градоначелника у најмању руку непромишљен. С друге стране, Петар Мудри не зна шта говори, јер битку на Везирцу није изгубила турска војска, већ ордија османског калифата које се модерна секуларна Турска држава одрекла након Првог светског рата и са чијим злоделима ни модерна Турска, а ни њена војска немају никаквог континуитета.

Веома нам је жао што се званични органи власти града Новог Сада придружују незнању Мудрог и лошем поентирању једног турског дипломате. „Мултикултуралност и мултиконфесионалност“ средине се не доказују релативизацијом злочина. Ово што се дешава око Везирца само показује колико је површан однос актуелних власти према основним традицијама нашег поднебља, и указује на дубоко површан однос новосадских власти према злочинцима и злочинима.

Хоће ли се сутра неки великосрпски шовиниста наругати жртвама Сребренице управо захтевајући да се подигне споменик паравојним јединицама које су поубијале сребреничане, парафразирајући речи Петра Мудрога:

Време је да се сви окренемо будућности, да се људи, нације, државе окрену миру и што бољој сарадњи, па ће постављање споменика Србима, на неки начин, представљати

Опет о Везирцу

Пише: Душан Ковачев
среда, 13 мај 2009 15:09

помирење међу народима? Не, ми Војвођани осуђујемо овакав дрски нехат, јер не можемо дозволити да било чије жртве буду изједначене са злочинцима. Једнако нам је жао невино пострадалих Сремаца 1716. године, баш као и невино пострадалих Сребреничана, Братунчана и Кравичана током деведесетих.

Господине Павличићу, немојте молим вас подизати споменик крвничкој хорди чији су ратни другови у црно завили Срем. Нећемо бити ни више „мулти“ ни још „европскији“, нити ћемо изгубити будућност ако се не одушевљавамо сенима убица праотаца многих Војвођана.

[1] Ковачев, Душан, Споменик на Везирцу; НСПМ, 17. 3. 2009.

<http://www.nspm.rs/komentar-dana/spomenik-na-vezircu.html>

[2] Годишњица битке на Везирцу, 18. 8. 2008. године, http://skupstinans.org/index.php?option=com_content&task=view&id=475

[3] Стојановић, Д, Споменик и за злочине, Вечерње новости, 29. 12. 2008; <http://www.novosti.rs/code/navigate.php?ld=135&status=jedna&vest=134884>

[4] Ibid.

[5] Лакетић, М; Споменик Турцима поделио јавност; Блиц, Војводина, 15. 3. 2009; <http://www.blic.rs/vojvodina.php?id=83601>

Опет о Везирцу

Пише: Душан Ковачев
среда, 13 мај 2009 15:09

[6] Ibid.

[7] Ibid.

[8] Ibid.